

URTEC

Čist s podobami za slovensko
mladino (s prilogo „Angelček“)

ŠTEV. 3-4

Ljubljana, 1925

LETO 55

Ksaver Meško:

Domovini.

Posvečena gosp. dvornemu svétniku
Janku Kremenšku.

Domovina moja, krasna vsa,
k tebi misel slednja mi drhti,
tebe občuduje in časti,
ti ljubezen mojega srca!

Kaj sveta sem videl, kaj krasot
sem z očesom, s srcem v svetlu pil,
a vës srečen vsakokrat sem bil,
kadar k tebi šla nazaj je pot!

Kje je kras kot kras tvojih gora,
kadar v solncu jim plamte čeri,
kadar plaz pozimi z njih drvi,
da grmi v soteskah do neba?

Kje je kras ko tvoje so vodé,
ki s planin in po ravneh šume?
Kje je kras ko tvoje so cesté,
ki se v poljih, skoz vasi bele?

Kje je kras ko tvojih gozdov kras?
Daleč v svetu cena njih slovi!
Kje je kras, kot kadar klas ob klas
yeter v tvojih poljih valovi?

Pridite sveta narodi vsi:
kot v možeh je naših — kje je moč?
Naj pokaže zemlja rod cvetoč
kot deklet je naših. mleko, kri? —

Domovina moja, krasna vsa!
Morda zabim kdaj očetov dom,
tebe, tebe zabil pa ne bom,
ti ljubezen mojega srca!

Domovina, moj zemeljski raj,
kadar tek življenja dokončam,
dušo svojo zopet Bogu dam,
daj za grob ti v sebi tih mi kraj!

O, da v tebi bi po smrti spal!
Kot v naročju maternem otrok,
pozabivši bolečin nadlog,
do vstajenja mirno bi sanjal!